

Weekje fietsen in Andalusië

door Arie van Wijk

Na een aantal fietsvakanties met collega's en vrienden nu voor het eerst met mijn vrouw een weekje op pad met de fiets. We hebben al een paar keer een tandem gehuurd en we zijn al eens een weekendje weggeweest, maar nu is de tijd rijp voor een wat langere reis. In verband met de periode mei en het weer is het Zuid Spanje geworden.

Waarom een tandem? Het krachtsverschil is gewoonweg te groot. Bovendien blijken de sporttandems erg goed te rijden en je bent nooit ver weg van elkaar. Gezellig dus.

Voorbereiding:

Omdat de keuze op een vliegreis was gevallen, besloten we zelf een tandem aan te schaffen. Konden we ook gelijk wat meer erop uitgaan ter voorbereiding op de trip. Het leek mij ook een groot risico op beschadiging van een gehuurde fiets in het vliegtuig. Om onze eigen tandem te beschermen heb ik buisisolatie en noppenfolie aangeschaft. Het voordeel van vliegen met Transavia is dat een koffer of doos niet verplicht is. Je hoeft alleen de trappers te verwijderen, banden iets leeg te laten lopen en het stuur een halve slag te draaien. De bescherming hoeft dus niet, maar is wel aan te raden.

Dag 1, woensdag 7 mei Casarabonela 42 km, 550 hm:

Op tijd naar Rotterdam - The Hague Airport gegaan, zodat we strak 2 uur voor vertrek bij de incheck balie

staan. Het is (nog) niet druk en we zijn dus snel aan de beurt. Bagage ingecheckt en de tandem kan om de hoek neergezet worden bij de balie bijzondere bagage. Omdat er in geen velden of wegen iemand te zien is, toch maar even gewacht; nog maar een keer bij de incheck gevraagd of het goed komt en uiteindelijk na een half uurtje wachten komt inderdaad een medewerker de fiets ophalen. Aangekomen in Malaga is de fiets er ook ([zie foto](#)).

Er is echter geen balie bijzondere goederen op dit vliegveld. Bij navraag blijkt dat de fiets gewoon op de band zou verschijnen en dat gebeurt ook. De tandem is netjes vervoerd. Na een uurtje zijn de banden weer opgepompt, is het verpakkingsmateriaal verwijderd en zijn de trappers gemonteerd. Nog even omkleden en insmeren voordat we de bagagehal verlaten. Buiten aangekomen blijkt de temperatuur zeer aangenaam. Het is wel altijd even hectisch om bij zo'n drukke plaats als het vliegveld weg te komen. De route start met de eerste hindernis, een tunnel onder het vliegveld door over een 4-baans snelweg. Gelukkig blijkt deze korter dan verwacht en is het ook niet druk. Na de tunnel vinden we een mooie plek om de verpakking voor onze fiets te verstoppen voor de terugvlucht. Na een half uurtje fietsen komen we aan in Cartema. Het is inmiddels rond 13:00 uur en dus tijd om eens wat lekkere tapas te nuttigen. Na wat kip, tortilla, stukjes vis en een paar stukje stokbrood met ham kunnen we er weer tegenaan. Het lijkt wel of het elke kilometer landinwaarts een graad warmer wordt.

Na Pizarra begint de eerste serieuze klim van deze vakantie. Dat valt niet mee. De overgang van het kille Nederland naar temperaturen van dik 30 graden valt zwaar. Ook is de klim onregelmatiger dan het profiel aangeeft. Gelijk aan het begin van de weg zit al een stuk van 8%. Om vervolgens weer iets te dalen en dan weer te klimmen met ca. 7%. Dat gaat zo 12 km door, voordat we precies bovenop een heuvel bij ons eerste hotel aankomen. Daar is het goed toeven. Mooie grote kamer waar de tandem gemakkelijk in kan. Voor het eten nog even bij de burens langs, waar de op één na grootste cactustuin van Europa te bewonderen is. Met meer dan 2500 soorten en door onze persoonlijke gids is het bezoek meer dan waard.

Dag 2, donderdag 8 mei Ronda 51 km, 1250 hm:

Vandaag staat de zwaarste dag qua klimmen op het programma. Twee cols moeten bedwongen worden. De eerste klim gaat gelijk door Casarabonela (op foto) heen naar 700 m, vervolgens de puerto del Viento welke 1190 m telt.

Ook vandaag zal het niet koud worden, dus zitten we om 09:00 uur op de fiets om de hitte voor te zijn. De eerste klim gaat best goed nu de temperatuur een stuk dragelijker is. Er zijn mooie uitzichten terug het dal in naar het hotel. Na ca. 40 min zijn we boven waarna het onvermijdelijke afdalen begint en dan toch wel wat steiler en langer dan op de Utrechtse heuvelrug. Na een kleine test blijken de 203 mm schijven toch echt wel heet te zijn, maar dit blijkt in de rest van de vakantie geen problemen op te leveren. In plaats van steeds een beetje remmen, kort en krachtig

remmen als de snelheid te hoog oploopt, blijkt goed te werken. De afdaling duurt te lang en we komen dus te laag uit voor onze tussenstop. Dat betekent dus extra klimmen om vervolgens in El Burgo uit te komen, waar we een broodje eten en de watervorraden aanvullen, alvorens de lastigste klim van de hele vakantie aan te vangen. Ca. 13km met 600 hm. Rustig beginnen, maar al snel wordt het

stijgingspercentage 8% met net voor een mirador(uitzichtpunt) oplopend naar 10%, waar we voor het eerst ons kleinste verzet van 22x28 nodig hebben om de in totaal 200 kg zware tandem omhoog te trappen.

De omgeving wordt steeds ruiger en desolater zoals in de Franse Alpen totdat de puerto del Viento wordt bereikt.

De beloning is een schitterend uitzicht naar een groene vlakte waar ook Ronda moet liggen. Ook is de temperatuur met een beetje wind zeer

aangenaam geworden. De weg naar Ronda is niet stijl, dus kunnen we met grote snelheid zonder al te

veel remmen afdalen. Ronda is een mooie oude stad met een 250 jaar oude “nieuwe brug” over een kloof. Onze hostel blijkt in een nauw straatje met alleen maar restaurantjes te liggen vlakbij de brug. Het is nog even manoeuvreren om de tandem naar binnen te krijgen tussen de stoelen en tafels door, maar ook hier is weer een veilige plek in een ongebruikte bar. [\(foto terugblik puerto del Viento\)](#)

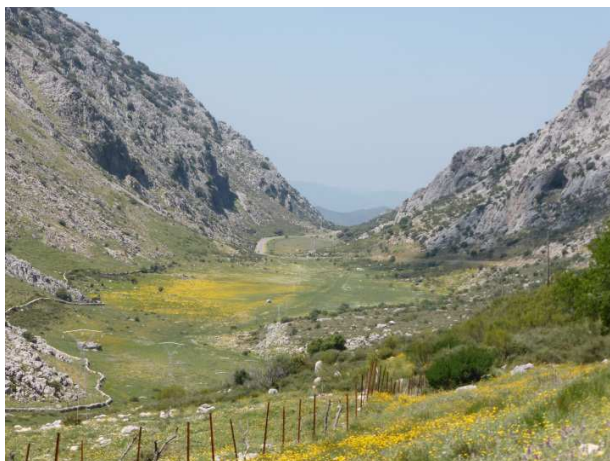
Dag 3, vrijdag 9 mei Ubrique 52 km, 700 hm:

Na een prima ontbijt in Hostal Virgen del Rocio nog even een klein rondje naar de Puente Nuevo

gemaakt. Wat een uitzicht op de bergen waar we naar toe gaan. Vanuit Ronda volgt er eerst een mooie afdaling over een doorgaande weg, helaas volgt hierna de onvermijdelijke klim over deze net iets te drukke weg. Na 10 km kunnen we afslaan naar het Parque Natural, Sierra de Cadiz. Eerst door velden met bloemen. Later in het bos veel verschillende soorten langs de weg. Bij een restaurant rurale op de splitsing Ubrique/Grazelema is de koffie nog 1 euro en prima van kwaliteit. De route vervolgt zich nu

wordend zeer groen dal met wederom enorme bloemenvelden.

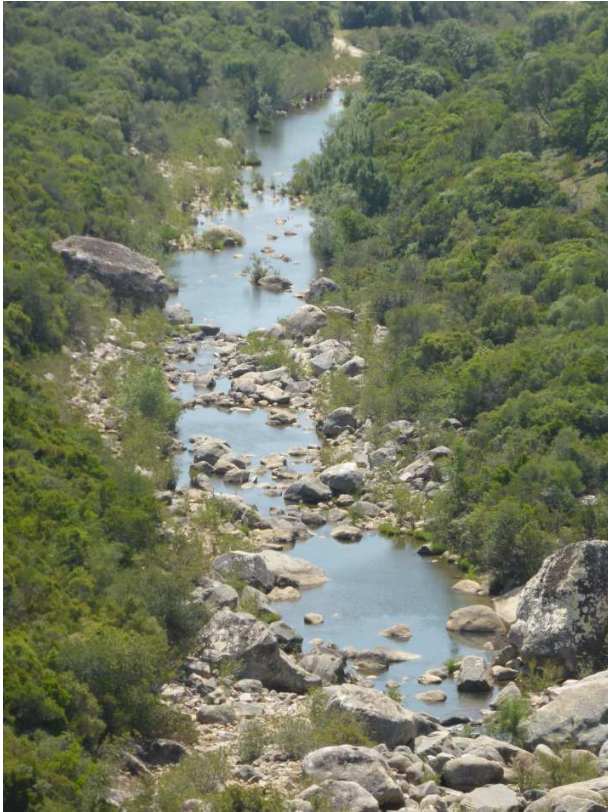

Bovenop de col van 900 m is er een geitenboerderij en een mooie plek om even te genieten van de omgeving. Er is tot het volgende dorp een nieuw pad aangelegd, die wij niet nemen. De wegkwaliteit is immers uitstekend en de afdaling is begonnen. Voordat we beneden in de warmte komen denken we te gaan lunchen in het bergdorp Benoacaz. Dit valt niet mee. De straat met restaurantje ligt precies in de zon en de kwaliteit van het eten is matig. Ubrique wordt bereikt door een steile afdaling het dal in. Deze plaats blijkt een stuk groter dan gedacht en heeft

naast een gezellige winkelstraat ook een oud centrum.

Dag 4, zaterdag 10 mei Jimena de la Frontera 55km, 800 hm:

Na een standaard Spaans ontbijt: koffie en toast met jam, vertrekken we om direct met een klim naar het volgende natuurpark te beginnen. De benen zijn goed en we gaan sneller dan ooit. We hebben kilometers lang op de graat mogen fietsen. Door de schitterende vergezichten naar links en naar rechts

met nabij weer een grote diversiteit van bloemen en bomen, is het genieten geblazen. Het is vandaag zaterdag en met ons zijn veel Spaanse fietsers en motoren ook bezig om te recreëren. Gek genoeg is autoverkeer nagenoeg afwezig. Als er 10 auto's de hele dag langs komen is het veel. Na ca. 25 km is het tijd voor koffie bij een heus fiets/bikers café. Hoog in de bergen komen de fietsers en motoren van alle kanten om even een bakkie te doen en een broodje te eten. Onze tandem heeft veel bekijks en gaat regelmatig op de foto. De rit wordt vervolgd langs de berg waarna we een wat bredere rivier kruisen. Later rijden we hier weer hoog boven wat mooie plaatjes oplevert. Net voor de finishplaats zit er nog een klein klimmetje in naar een heuse col van 212 m. Niet hoog, maar wel vervelend als je er niet meer op rekt. De beloning bovenop is een 10-tal gieren, welke het dal van Jimena de la Frontera onveilig maakt.

De Hostal blijkt van uitstekende kwaliteit met leuke authentieke details en een prachtig uitzicht op de omgeving vanaf het balkon en dakterras. Bij binnenkomst in Jimena hoorden we al luide muziek en vroegen ons af of er iets te doen was. Het blijkt dat de jaarlijkse vee- en paardenkeuring met aanverwante festiviteiten beneden in dorp aan de gang zijn. Er is een kermis en er zijn feesttenten waar gegeten, gedronken en gedanst kan worden. Vele dames en heren hebben zich opgedoft en hun mooiste en soms volgens de plaatselijke gebruiken kleding aangetrokken. De

cowboys rijden rondjes en blijven zo af en toe voor de feesttenten staan in de hoop dat een dame achterop zou springen.

Dag 5, zondag 11 mei Gibraltar 50 km, 500 hm:

Er zijn voor vandaag drie mogelijkheden, gemakkelijke snelle route over een doorgaande weg, het eerste gedeelte over een onverharde weg langs de rivier, het laatste gedeelte door een natuurpark, ook onverhard. We besluiten om te starten over de doorgaande weg en te kijken hoe het zou gaan. Het gaat fortissimo, eerste scherpe afdaling vanuit het dorp, daarna licht glooiend, vals plat naar beneden. Vele Spaanse wielertoeristen om ons heen, die ons verwonderd aankijken als we aansluiten bij een groepje en tot de volgende helling meerijden met flinke snelheid. We zijn dan ook binnen een uur halverwege en besluiten de route door het natuurpark te nemen. Na de afslag is er een geheel nieuw geasfalteerde strook door het bos. Het gaat wel af en toe scherp op en neer met een procentje of 10 à 12, maar de hellinkjes zijn niet lang totdat we een huis op een heuvel zien staan. Hier gaat de weg ook naar toe en deze klim is iets langer en steil. Maar goed, we komen wel boven zonder af te stappen. Er blijkt een vakantieparkje aan het eind van de geasfalteerde weg. De onverharde weg gaat ook weer steil naar beneden met hier en daar wat stenen. Het is net te doen op de MTB tandem. Later is er wel een kleine steile afdaling met te veel stenen waar we afstappen, om het risico op beschadigingen van de zijkant banden en velgen te vermijden.

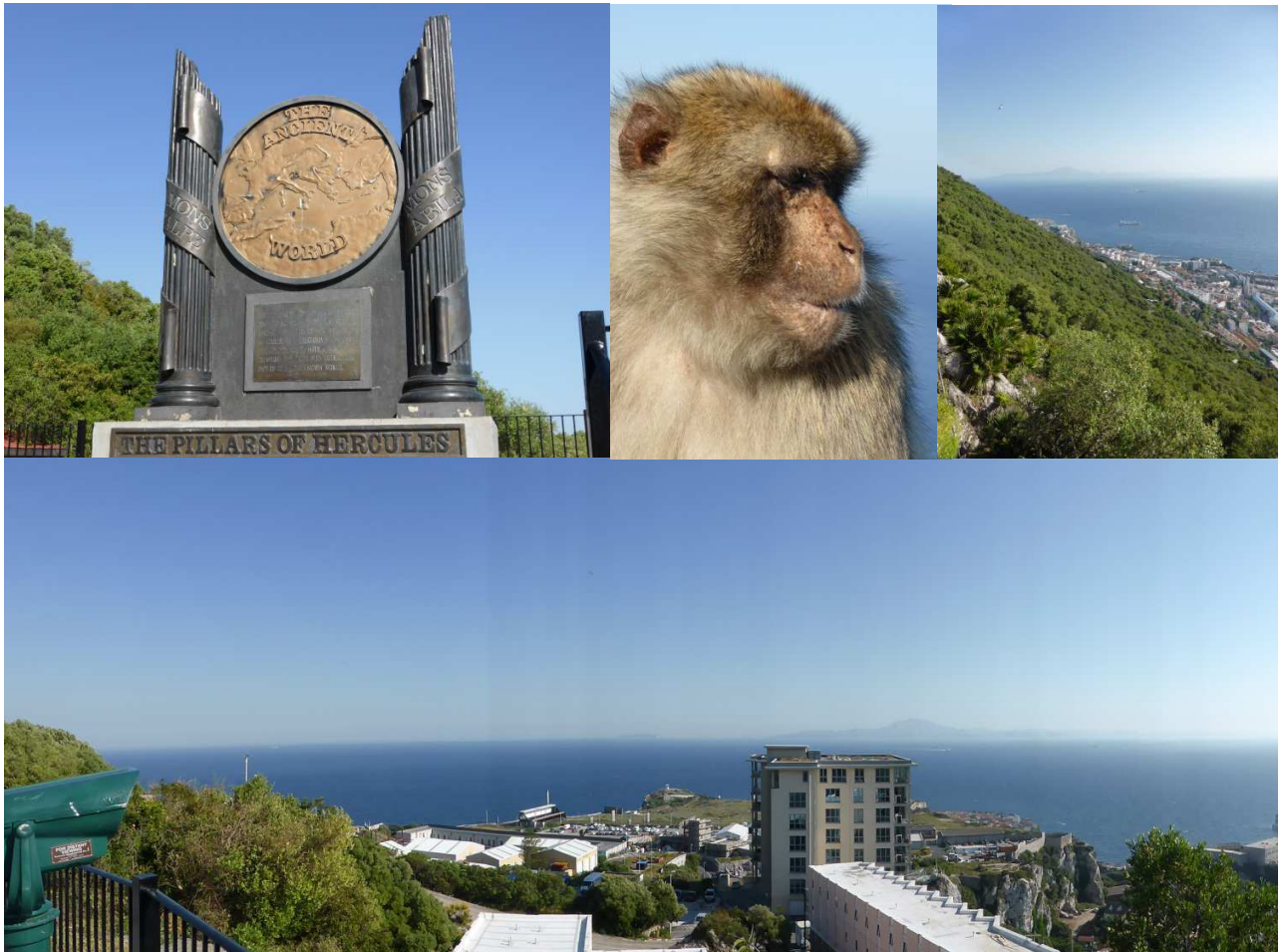
Bij aanvang waren we een hek gepasseerd, die we gemakkelijk open konden duwen. Nu ca. 15 km verder staan we weer voor een hoog hek. Van verre was de ketting al te zien. We zouden toch niet terug hoeven? Maar we zijn ook MTB'ers tegengekomen. Naast het hek zit een gat van ca. 1,5 m hoog en 60 cm breed met een paal aan een ketting ervoor, om het loslopende vee tegen te houden. Dit gat is gelukkig net groot genoeg om de tandem, weliswaar zonder bagage doorheen te tillen. Bagage er weer op en maar snel naar de bewoonde wereld.

Voordat we in Gibraltar komen volgen we een rustige weg tussen de stinkende raffinaderijen en chemische plants door. Je voelt je dan weer helemaal thuis met dit verschil dat het op dit strand met de olie opslagtanks op de achtergrond wel vaak lekker weer is. Het verhaal van de gids is, dat dictator Franco de raffinaderij daar neer heeft laten zetten om de Engelsen op Gibraltar te vergassen.

De passage van een ouderwetse grens met douane beambten van twee landen, vormt geen probleem. Gibraltar stad is eigenlijk niets bijzonders. Het is druk en ziet er gewoon Spaans uit. Alleen de mensen spreken goed Engels. Het duurste hotel van de reis voldoet aan de verwachtingen met als belangrijkste pluspunt een bed zo breed dat het niet uitmaakt in welke richting je gaat liggen en een dakterras met zwembad en uitzicht.

Na bestudering van het hoogte profiel en de ervaringen op internet lijkt het verstandiger om met de gondel omhoog te gaan i.p.v. met de tandem stijgingspercentages van meer dan 20% te overwinnen. Bij de lift staat een taxichauffeur die ons voor de prijs van de liftkaartjes ook wel naar boven wil rijden langs

alle bezienswaardigheden op de Rots. Dit blijkt een gouden greep. Zonder al te veel lopen, dat is tenslotte slecht voor fietsers, rijden we de bekende punten af. [Zie de foto's onder](#). Als afsluiting van de avond eten we het typisch Britse "Fish and chips, waar de meeste Engelsen, die we onderweg verteld hebben dat we naar Gibraltar zijn, van gruwelden.

Dag 6, maandag 12 mei Marbella 80km, 600hm:

Niet de zwaarste rit, maar wel de langste rit qua kilometers, over wat minder interessante wegen langs de kust zijn vandaag ons deel. Het doel is om Marbella te bereiken zonder al te veel over 4-baans snelwegen te rijden. Vanuit ons hotel op Gibraltar met nu een uitstekend Engels ontbijt steken we eerst weer de start- en landingsbaan over van het vliegveld, wat door de beperkte ruimte op Gibraltar dwars op de enige toegangsroute is aangelegd. Bij de grens is het nu een stuk drukker met auto's. We volgen de scooters en passeren zo de hele rij en zijn er vlot door.

Om een kale 4-baans weg 8% omhoog te vermijden nemen we de onverharde strandweg en volgen deze een kilometer of 10. Bijna bij de volgende plaats aangekomen moeten we een heuveltje op die voor ons niet te doen is. Lopen dus, maar het uitzicht terug op Gibraltar vergoedt veel. Bovenop kunnen we het pad weer op de fiets vervolgen. Na een vakantiepark met zwemparadijs gepasseerd te hebben, zal er toch echt geklommen moeten worden om het enige heuveltje van vandaag te bedwingen. Met stukken van 12% lukt het maar net om op de fiets te

blijven. Daarna zou het Spaans vlak beginnen. Op het hoogteprofiel ziet het er dan vlak uit, maar in de praktijk blijkt het glooiend te zijn, met stijgingspercentages tot een procent of 7. We rijden nog een stukje over een parallelweg langs de snelweg, totdat we er toch aan moeten geloven en de 4-baans kustweg moeten volgen. Dit gaat heel aardig tot aan Estepona. Het is niet druk, de maximum snelheid is 70 km/h en er is een smalle strook tussen de streep en de vangrail. Gelukkig gaan de meeste auto over de linker baan om ons heen. Een voordeel is dat het wel lekker opschiet met een gemiddelde van 25 km/uur. Na Estepona wordt het een ander verhaal. Nu is de weg een heuse snelweg geworden waar 120 gereden mag worden en de mini vluchtstrook is verdwenen. Dit voelt niet echt prettig. Na een paar km kunnen we de afslag nemen naar een weggetje buiten de snelweg om. Echter deze wordt ook al snel onverhard met hoge stijgingspercentages. Toch maar weer terug naar de snelweg om niet te veel tijd te verliezen.

Na een half uurtje afzien kunnen we gelukkig van de snelweg af richting Puerto Banus, de luxe jachthaven van Marbella. Hier verblijft de jetset en de prijzen in de restaurants zijn dan ook gewoon Scheveningens. Wel even leuk om al die dure jachten en auto's te bekijken. Vervolgens met rustig tempo over de boulevard richting ons hotel, waar we hartelijk ontvangen worden door de Finse eigenaresse en haar Spaanse echtgenoot, die ook een fervente MTB'er blijkt te zijn. Ik wordt direct uitgenodigd om gezamenlijk het achterland op de MTB te gaan verkennen wat mogelijk was

geweest als we een nachtje langer gebleven waren. Het oude centrum van Marbella is gezellig met vele winkeltjes en restaurantjes. We hebben echter op de boulevard tapas gegeten voor een prikkie bij 1 van de 2 concurrerende tapasbars met meer dan 100 keuzes.

Dag 7, zondag 13 mei Torremolinos 60 km, 1100 hm:

Drie mogelijkheden vandaag: kustweg, binnenland en binnenland over een onverharde weg door natuurgebied in de bergen. De kustweg is weliswaar het kortste en vlak, maar niet leuk omdat het

grootste gedeelte over de snelweg gaat. De onverharde weg wordt ons afgeraden door de hotelier, dus we gaan voor de route richting Ojen. Dit houdt in dat we gelijk 10 km klimmen vanaf ons hotel door Marbella heen naar 520m. We trekken hier een uurtje voor uit en fietsen rustig de berg over zodat we om kwart over 10 weer aan de koffie zitten bij een drukke venta, waar nu veel werknemers even pauzeren. Hierna volgt een mooie geleidelijke afdaling naar Monda dat we links laten liggen, omdat we de koffie al op hebben.

Hierna volgen we de weg naar Mijas. Dit is een mooie weg langs een berg die begint met een klim van ca. 150 hm en 10%. Inmiddels schrikken we hier niet meer van en schakelen naar het kleinste verzetje. Na bovengekomen te zijn blijft de weg op en neer gaan totdat we Mijas bereiken. Sommige klimmetjes hebben toch nog wel het niveau van een Cauberg waardoor we het bovenstaande respectabele aantal hm gaan halen. Na in Mijas een broodje gegeten te hebben, dalen we af naar Benalmádena om vervolgens via de boulevard van Carhuela, Torremolinos te bereiken.

Dé vakantieplaats van de jaren 70 is een low budget bestemming geworden en voldoet prima wat betreft strand, winkeltjes en restaurantjes, maar mist uitstraling en klasse.

Een eigenaar van een kledingwinkel heeft daar handig op ingespeeld.

Dag 8, zondag 14 mei Vliegveld 25 km, 100 hm:

De laatste dag. We hoeven ons vandaag niet te haasten want het vliegtuig vertrekt pas om 19:50 uur. Na

het ontbijt nog even lekker een uurtje bij het zwembad liggen. We fietsen vanmorgen eerst langs het vliegveld om onze verpakkingsmaterialen die we daar verstopt hadden, op te halen. Geen probleem, zie de vuilniszak achterop de fiets. Voor het geval het weg was, was er nog een optie om nieuwe te kopen voor het vliegveld bij de doe-het-zelf zaak. Nu dat niet nodig is kunnen we naar het strand wat via de kortste weg ca. 5 km is. Onderweg doen we nog even een aangelegd vogelreservaat aan dat nagenoeg onder de startbaan ligt. Hier

spotten we een aantal bijzondere soorten vogels, die je in Nederland niet snel in het wild zult zien. Terug bij het vliegveld hebben we een uurtje nodig om de fiets weer vervoersgereed te maken. Bij de incheck balie is het best druk en de fiets moet naar een speciale scanner voor de check. Minder leuk is dat nu de wielen eruit moeten, terwijl daar al isolatie overheen zit. Hierna kunnen we gelijk door naar het vliegtuig waar het boarden al begonnen was. De vliegreis verloopt weer voorspoedig. Thuis gekomen de tandem gecheckt. Hij is niet helemaal ongeschonden uit de strijd gekomen met een paar kleine krasjes op de voorvork, crankstel en onderkant frame. Mechanisch is in ieder geval alles in orde.

